

Pomůcka k nově zakotveným právům a povinnostem pedagogických pracovníků a k povinnému vyloučení žáka nebo studenta

OBECNĚ:

Do zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), došlo k doplnění **§ 22a a 22b upravující práva a povinnosti pedagogických pracovníků** a dále k doplnění **§ 31 školského zákona o postup v případě zvláště závažných porušení povinností** stanovených zákonem.

Cílem nové právní úpravy je mimo jiné reagovat na některé situace spojené s násilím a šikanou ve školách. Nová právní úprava by tak měla zajistit lepší ochranu nejen žáků samotných před fyzickými a psychickými útoky, ale i zlepšit ochranu pedagogických pracovníků.

PRÁVA A POVINNOSTI PEDAGOGICKÝCH PRACOVNÍKŮ:

Znění ustanovení § 22a:

§ 22a

Práva pedagogických pracovníků

Pedagogičtí pracovníci mají při výkonu své pedagogické činnosti právo

- a) na zajištění podmínek potřebných pro výkon jejich pedagogické činnosti, zejména na ochranu před fyzickým násilím nebo psychickým nátlakem ze strany dětí, žáků, studentů nebo zákonných zástupců dětí a žáků a dalších osob, které jsou v přímém kontaktu s pedagogickým pracovníkem ve škole,*
- b) na ochranu před neodborným zasahováním do výkonu pedagogické činnosti,*
- c) na výběr a uplatňování metod, forem a prostředků konání přímé vyučovací, přímé výchovné, přímé speciálně-pedagogické nebo přímé pedagogicko-psychologické činnosti, pokud jsou v souladu se zásadami a cíli vzdělávání,*
- d) volit a být voleni do školské rady,*
- e) na objektivní hodnocení své pedagogické činnosti.*

POZNÁMKY:

Výčtem byla dosud upravena práva žáků, studentů a zákonných zástupců dětí a nezletilých žáků v ustanovení § 21 školského zákona. Podobná úprava práv pedagogických pracovníků při výkonu jejich pedagogické činnosti stanovena doposud nebyla. Uvedená právní úprava práv pedagogických pracovníků je tedy zrcadlem právní úpravy práv žáků, studentů a zákonných zástupců. Konstrukce práv pedagogických pracovníků počítá s tím, že těmto právům odpovídá povinnost zaměstnavatele (ředitele školy) tato práva zajistit. Ustanovení je třeba chápat jako zásady, které jsou hlouběji rozvedeny na jiných místech právního řádu. Tyto zásady by také měly být akcentovány při tvorbě nebo změnách školních a vnitřních řádů. Inspirací pro právní úpravu byla Charta učitelů (doporučení týkající se postavení učitelů přijaté na Mimořádné mezivládní konferenci o postavení učitelů, Paříž 5. října 1966).

Ad a)

Právo na zajištění podmínek potřebných pro výkon pedagogické činnosti souvisí s povinností zaměstnavatele zajistit potřebné pracovní podmínky tak, aby byla naplněna ustanovení zákoníku práce. Jde zejména o ustanovení týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Zákon tak vyzdvihuje, že je třeba zajistit takové podmínky, aby pedagogičtí pracovníci mohli řádně vykonávat pedagogickou činnost. Učitel jako zaměstnanec má právo se proti nenaplnění takových podmínek bránit prostředky, které mu dává zákoník práce. Zaměstnanec má například v souladu se zákoníkem práce právo odmítnout výkon práce, o níž má důvodně za to, že bezprostředně a závažným způsobem ohrožuje jeho život nebo zdraví, popřípadě život nebo zdraví jiných fyzických osob. Na druhou stranu má též právo, ale i povinnost účastnit se řešení otázek spojených s bezpečností a ochranou zdraví při práci. Mezi další práva zaměstnance patří i právo podat zaměstnavateli stížnost na výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů. Zaměstnavatel má povinnost takovou stížnost projednat s odborovou organizací, případně se zástupcem pro oblast ochrany a bezpečnosti zdraví při práci. Přestupky na úseku bezpečnosti práce jsou pak postižitelné podle zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce.

Zákon dále akcentuje právo na ochranu před fyzickým násilím a psychickým tlakem. Existuje celá řada prostředků, jak tohoto cíle dosáhnout. Například vhodnou organizací vzdělávání ve škole nebo školském zařízení, dobrým rozvržením pracovní doby, dostatečným personálním zabezpečením všech činností. Ve vztahu k dětem, žákům a studentům pak například využíváním preventivních nástrojů nebo vhodným využíváním výchovných opatření. Nově do této kategorie náleží také povinné vyloučení žáků nebo studentů, pokud se dopustí opakovaných slovních a fyzických útoků (viz níže k § 31). V závažnějších případech se uplatní také prostředky přestupkového práva, trestního práva.

Ad b)

Zákon stanoví právo pedagogického pracovníka na ochranu před neodborným zasahováním do výkonu pedagogické činnosti. Jedná se o formulaci zásady, že do výkonu pedagogické činnosti lze zasahovat toliko prostředky stanovenými zákonem. Za prostředky, které stanoví zákon, lze například považovat § 11 zákoníku práce, který stanoví právo vedoucích zaměstnanců stanovit a ukládat podřízeným zaměstnancům pracovní úkoly, organizovat, řídit a kontrolovat jejich práci a dávat jim k tomu účelu závazné pokyny.

Ad c)

V souladu s Chartou učitelů se formuluje zásada týkající se profesní svobody pedagogických pracovníků. Měla by být respektována profesionalita pedagogického pracovníka a pedagogickému pracovníkovi by měla být dána důvěra, co se týká volby metod, forem a prostředků při práci s dětmi, žáky a studenty. Tyto metody, formy a prostředky však musejí být v souladu se zásadami školského zákona a musejí odpovídat vzdělávacím cílům vyjádřeným ve školském zákoně a konkretizovaným v rámcovém vzdělávacím programu a školním vzdělávacím programu, kterými se musí učitel řídit.

Ad d)

Bližší obsah tohoto práva je obsažen v § 167 a násl. školského zákona. Tato zásada je realizováním práva pedagogického pracovníka podílet se na chodu školy či školského zařízení jak v oblasti odborné, tak v oblasti manažerské.

Ad e)

Zásada vyjadřuje, že pedagogický pracovník má právo na nestranné hodnocení neovlivněné emocemi a na hodnocení, které je spravedlivé s ohledem na konkrétní okolnosti a prostředí, v rámci kterého pedagogický pracovník působí. Prostředky obrany proti nespravedlivému hodnocení jsou dané zákoníkem práce.

Znění ustanovení § 22b:

§ 22b

Povinnosti pedagogických pracovníků

Pedagogický pracovník je povinen

- a) vykonávat pedagogickou činnost v souladu se zásadami a cíli vzdělávání,*
- b) chránit a respektovat práva dítěte, žáka nebo studenta,*
- c) chránit bezpečí a zdraví dítěte, žáka a studenta a předcházet všem formám rizikového chování ve školách a školských zařízeních,*
- d) svým přístupem k výchově a vzdělávání vytvářet pozitivní a bezpečné klima ve školním prostředí a podporovat jeho rozvoj,*
- e) zachovávat mlčenlivost a chránit před zneužitím osobní údaje, informace o zdravotním stavu dětí, žáků a studentů a výsledky poradenské pomoci školského poradenského zařízení a školního poradenského pracoviště, s nimiž přišel do styku,*
- f) poskytovat dítěti, žáku, studentovi nebo zákonnému zástupci nezletilého dítěte nebo žáka informace spojené s výchovou a vzděláváním.*

POZNÁMKY:

Zákon vymezuje obdobně jako u žáků, studentů a zákonných zástupců (§ 22) povinnosti pedagogických pracovníků. Ustanovení je třeba chápat jako zásady, jejichž odraz a konkrétní naplnění najdeme na jiných místech právního řádu.

Ad a)

Ustanovení vyjadřuje povinnost respektovat základní zásady a cíle vzdělávání uvedené v § 2 školského zákona. Konkrétnější naplnění cílů vzdělávání je pak vymezeno v rámcovém vzdělávacím programu a školním vzdělávacím programu.

Ad b)

Další povinností pedagogického pracovníka je respektovat a také chránit práva dítěte, žáka nebo studenta. Mezi tato práva patří především práva uvedená v § 21 školského zákona. Za zmínku stojí například právo na informace o průběhu a výsledcích vzdělávání, právo vyjadřovat se ke všem rozhodnutím týkající se podstatných záležitostí jejich vzdělávání, či právo na informace a poradenskou pomoc týkající se vzdělávání. Mezi chráněná práva však patří též další práva, jejichž základ nalezneme v Listině základních práv a svobod, nebo například v Úmluvě o právech dítěte (sdělení č. 104/1991 Sb.).

Ad c)

Povinností pedagogického pracovníka je i chránit bezpečí a zdraví dítěte, žáka nebo studenta. Provedení této zásady má svůj odraz na dalších místech školského zákona a v prováděcích právních předpisech. Jde například o pravidla, která stanovují nejvyšší povolený počet žáků ve třídě, skupině nebo oddělení, případně o pravidla týkající se pedagogického dohledu nad žáky v případě výuky mimo místo, kde se obvykle uskutečňuje vzdělávání (např. § 3 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky). Zákon též vymezuje obecnou preventivní povinnost předcházet všem formám rizikového chování, které by mohlo ohrozit děti, žáky nebo studenty. Na pedagogické pracovníky to klade takové nároky, aby vytvořili opatření a podmínky, za kterých bude riziko nebezpečí ohrožení zdraví co nejmenší.

MŠMT vydalo metodické materiály pro pedagogické pracovníky, které uvádějí možnosti prevence a řešení výskytu všech forem rizikového chování: Metodické doporučení k primární prevenci rizikového chování u dětí, žáků a studentů ve školách a školských zařízeních, č.j. 21291/2010-28 a Metodický pokyn k prevenci a řešení šikany ve školách a školských

zařízeních, č.j. 21149/2016. Metodické materiály jsou zveřejněny na webových stránkách MŠMT. Metodické doporučení obsahuje přílohy, které jsou zaměřeny na jednotlivé formy rizikového chování a uvádí vhodné postupy předcházení a řešení výskytu těchto rizikových forem chování. Metodický pokyn uvádí zejména tyto informace: bezpečné prostředí ve škole, jak předcházet šikaně, základní postupy v řešení šikany, nápravná opatření, jak předcházet a řešit šikanu zaměřenou na pedagogiky, trestně-právní hledisko šikany atd.

Škola kontinuálně realizuje specifickou primární prevenci rizikového chování, kterou má popsáno v Preventivním programu školy někdy nazývaném také minimální preventivní program. Součástí tohoto programu školy je také školní program proti šikanování. Je důležité, aby se na vytváření bezpečného prostředí a předcházení šikany podílela celá škola. Stěžejní roli a zodpovědnost za tuto oblast nese ředitel školy, který pověří alespoň jednu osobu z řad pedagogických pracovníků specifickými otázkami v prevenci a řešení rizikových forem chování (školní metodik prevence).

Ad d)

Zákon vyžaduje, aby pedagogičtí pracovníci zvolili při výkonu své činnosti takový přístup, který bude vytvářet pozitivní a bezpečné klima. Tato povinnost souvisí s povinností vykonávat pedagogickou činnost takovým způsobem, aby byly dosaženy cíle vzdělávání. Vytváření pozitivního a bezpečnostního klimatu je základním předpokladem, aby mohlo docházet k naplňování cílů vzdělávání.

Metodické materiály uvedené v bodě ad c) (Metodické doporučení k primární prevenci rizikového chování u dětí, žáků a studentů ve školách a školských zařízeních, č.j. 21291/2010-28 a Metodický pokyn k prevenci a řešení šikany ve školách a školských zařízeních, č.j. 21149/2016) uvádí též informace k vytvoření a zabezpečení bezpečného klimatu ve škole.

Ad e)

Tato zásada je akcentem povinností plynoucích především ze zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), které nabyde účinnosti 25. května 2018.

Ad f)

Tato povinnost je odrazem práva žáků, studentů nebo zákonných zástupců uvedeného v § 21 odst. 1 písm. b) školského zákona, tedy práva na informace o průběhu a výsledcích vzdělávání.

POVINNÉ VYLOUČENÍ:

Znění ustanovení § 31 po provedených změnách:

§ 31

(1) *Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Kázeňským opatřením je podmíněně vyloučení žáka nebo studenta ze školy nebo školského zařízení, vyloučení žáka nebo studenta ze školy nebo školského zařízení, a další kázeňská opatření, která nemají právní důsledky pro žáka nebo studenta. Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy nebo školského zařízení nebo třídní učitel. Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem druhy dalších kázeňských opatření a podmínky pro udělování a ukládání těchto dalších kázeňských opatření a pochval nebo jiných ocenění.*

(2) *Ředitel školy nebo školského zařízení může v případě závažného zaviněného porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo školním nebo vnitřním řádem rozhodnout o podmíněném vyloučení nebo o vyloučení žáka nebo studenta ze školy nebo školského zařízení. **V případě zvláště závažného zaviněného porušení povinností stanovených tímto zákonem ředitel rozhodne vždy o vyloučení žáka nebo studenta ze školy nebo školského zařízení. To neplatí pro zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy a zařízení pro preventivně výchovnou péči podle zákona upravujícího ústavní a ochrannou výchovu a preventivně výchovnou péči.** V rozhodnutí o podmíněném vyloučení stanoví ředitel školy nebo školského zařízení zkušební lhůtu, a to nejdéle na dobu jednoho roku. Dopustí-li se žák nebo student v průběhu zkušební lhůty dalšího zaviněného porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo školním nebo vnitřním řádem, může ředitel školy nebo školského zařízení rozhodnout o jeho vyloučení. Žáka lze podmíněně vyloučit nebo vyloučit ze školy pouze v případě, že splnil povinnou školní docházku.*

(3) *Zvláště hrubé **opakované** slovní a úmyslné fyzické útoky žáka nebo studenta vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení **nebo vůči ostatním žákům nebo studentům se považují za zvláště závažné** se vždy považují za závažné zaviněné porušení povinností stanovených tímto zákonem.*

(4) *O podmíněném vyloučení nebo o vyloučení žáka či studenta rozhodne ředitel školy nebo školského zařízení do dvou měsíců ode dne, kdy se o provinění žáka nebo studenta dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy se žák nebo student provinění dopustil, s výjimkou případu, kdy provinění je klasifikováno jako trestný čin podle zvláštního právního předpisu²¹⁾. O svém rozhodnutí informuje ředitel pedagogickou radu. Žák nebo student přestává být žákem nebo studentem školy nebo školského zařízení dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozhodnutí o vyloučení, nestanoví-li toto rozhodnutí den pozdější.*

(5) *Dopustí-li se žák nebo student jednání podle odstavce 3, oznámí ředitel školy nebo školského zařízení tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí, jde-li o nezletilého, a státnímu zastupitelství do následujícího pracovního dne poté, co se o tom dozvěděl.*

21) Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

POZNÁMKA:

Vztah ke správnímu řádu:

Podle § 165 odst. 2 písm. i) v návaznosti na § 183 odst. 1 školského zákona se na rozhodování ředitele školy v případě vyloučení vztahuje správní řád.

Obecně:

Do školského zákona byla nově včleněna úprava, která zakotvuje postup v případě, že došlo ke zvláště závažnému zaviněnému porušení povinností stanovených školským zákonem. Cílem této úpravy je zpřísnit dosavadní přístup v případech zaviněného porušení povinností stanovených školským zákonem. Úprava předpokládá, že uložit výchovné opatření spočívající ve vyloučení, nebo podmíněném vyloučení žáka či studenta, je možné v případě *závažného zaviněného porušení* zákona nebo školního či vnitřního řádu. S účinností od 1. září 2017 se právní úprava mění tak, že dochází k vymezení nové kategorie činů, kterými jsou *zvláště závažná zaviněná* porušení školského zákona. V případě, že žák či student se dopustí zvláště závažných zaviněných porušení, je ředitel školy povinen žáka či studenta, nejedná-li se o zákonem stanovenou výjimku například pro žáky plnící povinnou školní docházku, rozhodnout vždy o jeho vyloučení. Ředitel školy musí sám vyhodnotit intenzitu závažnosti porušení povinností a okolnosti případu. Ustanovení § 31 odst. 3 školského pak stanoví nevyvratitelnou domněnkou, že hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka či studenta vůči zaměstnancům školy jsou závažným porušením povinností stanovených školským zákonem.

Zvláště závažné zaviněné porušení školského zákona:

Ustanovení § 31 odst. 3 školského zákona bylo modifikováno takovým způsobem, aby jednání spočívající v opakovaných slovních a úmyslných fyzických útocích bylo považováno vždy za zvláště závažné zaviněné porušení zákona. Cílem zákona je tyto projevy eliminovat a stanovit přísný postup, pokud k takovým projevům dojde.

Opakovanost útoků je nutné vykládat takovým způsobem, že se nejedná o nahodilý incident. Za zvláště závažné zaviněné porušení je třeba považovat takové útoky, které jsou zvláště hrubé. Za zvláště závažné zaviněné porušení je tedy nutné považovat útoky s určitou intenzitou. Zcela jistě nepůjde o drobné ať již fyzické či slovní potyčky. Intenzitu danou zákonem tak bude naplňovat například dlouhodobější cílená šikana. Za zvláště závažné zaviněné porušení je třeba považovat i jiné činy, než uvedené v odstavci 3, avšak pouze takové činy, které mají obdobnou intenzitu jako činy uvedené v odstavci 3.

Závažné zaviněné porušení povinností:

I po 1. září 2017 zůstává v zákoně upravena kategorie závažného zaviněného porušení povinností školského zákona nebo školního či vnitřního řádu. Ze zákona však zmizí vymezení jedné kategorie těchto činů. Zvláště hrubé opakované slovní a fyzické útoky budou nově kvalifikovány přísněji a budou považovány za zvláště závažné zaviněné porušení školského zákona. Za závažné zaviněné porušení povinností tak bude třeba považovat například fyzické či slovní útoky dosahující nižší intenzity, než útoky popsané v § 31 odst. 3. Dále samozřejmě půjde i o jiná porušení, než jen porušení zákona. Půjde například o hrubá porušení školního řádu. I v těchto případech zůstane řediteli školy či školského zařízení možnost rozhodnout o vyloučení žáka nebo studenta, a to s ohledem na intenzitu takového porušení a s ohledem na konkrétní okolnosti případu.

Postup zařízení v případě zvláště závažného zaviněného porušení školského zákona:

Pokud jsou zde indicie, že došlo k jednání žáka či studenta dosahující intenzity zvláště závažného zaviněného porušení školského zákona, je ředitel školy nebo školského zařízení povinen zahájit řízení, ve kterém se projedná takové jednání žáka nebo studenta. V takovém

případě se postupuje podle pravidel stanovených v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád. **Tento postup se však nepoužije v případě, kdy se jedná o žáka plnění povinnou školní docházku, nebo v případě kdy se jedná o dítě umístěné v zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy (diagnostický ústav, dětský domov, dětský domov se školou, výchovný ústav) nebo ve středisku výchovné péče.** V takovém případě se logicky ani nebude zahajovat správní řízení.

Oznamovací povinnost:

Bez ohledu na skutečnost, zda se jedná o žáka plnění povinnou školní docházku, nebo žáka v zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy, či jakéhokoliv jiného žáka, nebo studenta, stanoví § 31 odst. 5 školského zákona v novém znění oznamovací povinnost školy nebo školského zařízení ve vztahu k orgánu sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD), jde-li nezletilého, a **ve vztahu ke státnímu zastupitelství, ať již jde o nezletilého či nikoliv.** V případě nezletilého tedy ředitel oznamuje jak OSPOD, tak státnímu zastupitelství. V případě zletilého jen státnímu zastupitelství. Oznámení by mělo být podáno obecnímu úřadu v místě trvalého pobytu dítěte a státnímu zastupitelství příslušnému v místě, kde k jednání žáka nebo studenta došlo.

Tato povinnost má u žáků, kteří plní povinnou školní docházku, může OSPOD postupovat v souladu s § 13 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, a uložit některé z výchovných opatření. Pokud taková výchovná opatření nevedla k nápravě, může OSPOD v souladu s § 13a výše uvedeného zákona podat návrh k soudu na dočasné odejmutí dítěte z péče rodičů a jeho umístění do střediska výchovné péče.

Ředitel se může v rámci oznámení OSPOD vyjádřit právě k tomu, zda by považoval za vhodné zvážit úpravu poměrů dítěte tak, aby na nezbytně nutnou dobu bylo soudem umístěno ve vhodném prostředí. OSPOD má ve spolupráci se soudem nástroje, jak situaci řešit.

Dítě, které v době spáchání činu nedovršilo 15 let, není podle zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže) trestně odpovědné. Zákon však dovoluje použít proti takovému dítěti, které se dopustilo protiprávního jednání (činu jinak trestného) opatření potřebná k jeho nápravě, výchově i ochraně, neboť i tyto činy vyžadují vhodnou reakci, byť ne prostředky trestněprávními. Tato opatření uloží soud, nikoli však v trestním, ale v občanském soudním řízení.

Ten, kdo v době spáchání provinění dovršil patnáctý rok a nepřekročil osmnáctý rok svého věku mladistvý - je zásadně trestně odpovědný podle zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Opatření u mladistvých jsou právní sankcí za spáchání skutku, který by byl označen v případě dospělých pachatelů za trestný čin, ovšem u mladistvých se nazývá proviněním.

Níže jsou příkladmo uvedena jednání, která mají vždy intenzitu „zvláště závažného zaviněného porušení povinností stanovených školským zákonem“. Tato jednání, která se odehrála, nebo by se mohla odehrát i ve škole, v některých případech dosahují i intenzity trestného činu nebo činu jinak trestného. Jedná se tedy o ty případy, kdy ředitel vždy musí věc oznámit OSPOD a státnímu zastupitelství. Mohou však existovat i případy nižší intenzity, které ještě spadají pod pojem zvláště závažné porušení školského zákona, přestože nedosahují trestněprávní roviny. Každý případ je nutné posuzovat jednotlivě. V pochybnostech je vhodnější případ oznámit.

Příklady:

- *V obci XY na ulici XY v areálu Základní školy XY dne 27. 6. 2011 v době od 10.30 hodin do 11.30 hodin po předchozím vzájemné slovním napadání, které měl vyprovokovat, nejprve štípáním do rukou poškozené a vulgárními nadávkami napadl poškozenou*

nezletilou MS, nar. X.Y. 1997, kdy poté později zezadu a bez varování přistoupil k poškození, uchopil ji rukou za vlasy na temeni hlavy a shodil ji na zem, kdy jí pustil až těsně před dopadem na zem, kdy poškozená pádem na podlahu utrpěla otřes mozku a byla hospitalizována v Nemocnici XY od 27. 6. 2011 do 29. 6. 2011 na dětském oddělení,

jednání nezletilého kvalifikováno jako čin jinak trestný jako výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a ublížení na zdraví ve stádiu pokusu podle § 21 k § 146 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku.

- V obci XY na tréninkovém hřišti v areálu XY v ulici XY dne 20. 9. 2016 v době kolem 14:50 hodin společně na místě veřejnosti přístupném napadli nezletilého LS, nar. X.Y. 2003, a to tak, že jej nejprve nezletilý PČ uchopil zezadu za triko, přidržel si jej a začal jej bít pěstmi do hlavy, hrudníku a břicha, kdy následně se k jeho jednání přidali i nezletilí sourozenci P, načež následně nezletilý PČ poškozeného povalil na zem, kde do něj všichni tři nezletilí kopali, a to do oblasti zad a břicha poškozeného, kdy v tomto jednání ustali až v okamžiku, kdy na místo dorazila hlídka Městské policie XY, kdy poškozený následkem napadení utrpěl pohmoždění břišní stěny, pro které vyhledal lékařské ošetření,

jednání nezletilých PČ a spol. bylo kvalifikováno jako čin jinak trestný jako výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

- v obci XY na náměstí XY před budovou základní školy dne 15. 10. 2013 v době okolo 13:00 hodin společně s mladistvou ZP, nar. X.Y. 1998 a mladistvou LP, nar. X.Y. 1998, napadly poškozenou nezletilou AZ, nar. X.Y. 1999, a to tak, že jí nejprve mladistvá ZP nadávala, poté došlo k fyzickému napadení nezletilé AZ, kdy jí rukou do hlavy nejprve uhodila mladistvá LP, poté jí do tváře uhodila nezletilá MR, která se jí i následně opakovaně pokoušela uhodit, nezletilá AZ se tomuto bránila, kdy se obě držely za ruce a kopaly před sebou nohama, poté mladistvá ZP poškozené opětovně nadávala, přičemž v důsledku napadání poškozené tekla krev z nosu a měla triko potřísněné krví,

jednání nezletilé MR a mladistvých ZP a LP bylo kvalifikováno jako čin jinak trestný jako výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

- Žákyně 5. třídy ZŠ byla ze strany spolužáka X.Y. vystavována denně šikanování, které se projevovalo slovními vyhrůžkami o zabití, znásilnění, osahávání na intimních partiích těla, a bezdůvodnému tělesnému bití, pěstí do hlavy a do žaludku.

- v obci XY v parku na ul. XY dne 15. 7. 2015 v době okolo 20.15 hodin, nejprve osočil poškozeného MF, nar. X.Y. 1997, s tím, že ho pomlouvá na sociální síti facebook a následně ho nejméně dvakrát udeřil pravou rukou otevřenou dlaní do oblasti obličeje, poté se snažil poškozenému podkopnout nohy, na což on reagoval tak, že si lehl na zem, kde ho obžalovaný mladistvý FJ nejméně čtyřikrát opětovně udeřil otevřenou dlaní do oblasti hlavy a obličeje, popsáním jednáním nezpůsobil poškozenému MF zranění, při konfliktu mu však zničil displej mobilního telefonu zn. LENOVO A328,

jednání mladistvého FJ kvalifikováno jako provinění výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku.